

451.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 marca 1928 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska III-ej kategorii państwowej służby leśnej ochronnej i technicznej w Dyrekcjach Lasów Państwowych i nadleśnictwach.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) oraz §§ 17 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska III kategorii państwowej służby leśnej ochronnej i technicznej w Dyrekcjach Lasów Państwowych i nadleśnictwach winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę) stosownie do art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i złożyć egzamin ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Do służby przygotowawczej mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy:

- a) odpowiadają warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej,
- b) ukończyli szkołę powszechną lub 3 klasy szkoły średniej ogólno-kształcącej, lub zawodowej, oraz
- c) ukończyli państwową szkołę dla leśniczych lub równorzędną szkołę leśną, albo złożyli w charakterze eksternistów z wynikiem pomyślnym egzamin w państwowej szkole dla leśniczych, lub też złożyli przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:
 - 1) egzamin dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 16 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 547), lub rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 129), lub
 - 2) egzamin państwowy dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, ustanowiony rozporządzeniem Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3 lutego 1903 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 30) albo
 - 3) egzamin dla pomocników leśnych, ustanowiony rozporządzeniem pruskiego Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z dnia 1 października 1905 r.

Kandydaci nieodpowiadający warunkom, wyszczególnionym w pkt. b) lub c) niniejszego paragrafu, mogą być przyjęci na służbę przygotowawczą po uzyskaniu zwolnienia od przepisanej poziomu wykształcenia stosownie do art. 11 ustęp ostatni ustawy o państwowej służbie cywilnej lub w czasie przejściowym art. 115 ustęp pierwszy tejże ustawy.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do władzy powołanej do mianowania.

Do podań tych mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód posiadania wymaganego wykształcenia oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza powołana do mianowania zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W razie gdy Minister Rolnictwa, zgodnie z ustępem pierwszym § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079), oznaczy dłuższy okres trwania służby przygotowawczej dla kandydatów na stanowiska III kategorii służby leśnej ochronnej i technicznej w Dyrekcjach Lasów Państwowych i nadleśnictwach, okresy czasu, wyszczególnione w ustępie pierwszym i drugim § 7 niniejszego rozporządzenia, ulegną w odniesieniu do tych kandydatów odpowiedniemu przedłużeniu.

§ 5. W ciągu służby przygotowawczej kandydat winien zapoznać się z czynnościami tych gałęzi administracji lasów państwowych, w których pełni służbę.

§ 6. O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta oraz opinii komisji kwalifikacyjnej władza powołana do mianowania.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej władza powołana do mianowania może zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 7. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem kandydat winien poddać się egzaminowi.

W razie niepoddania się egzaminowi w ciągu lat trzech od dnia wstąpienia do służby, należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do Dyrekcji Lasów Państwowych, która orzeka o dopuszczeniu do egzaminu, jego terminie i składzie komisji egzaminacyjnej.

W wypadku przewidzianym w ustępie drugim § 8 termin egzaminu i skład komisji egzaminacyjnej wyznacza dyrektor tej Dyrekcji Lasów Państwowych, przy której kandydat ma poddać się egzaminowi. Wyznaczenie terminu następuje na wniosek władzy orzekającej o dopuszczeniu kandydata do egzaminu.

§ 8. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Dyrekcjach Lasów Państwowych.

Minister Rolnictwa może odstąpić od utworzenia komisji egzaminacyjnej przy niektórych Dy-

rekcjach Lasów Państwowych i przekazać egzaminowanie kandydatów z tych Dyrekcyj komisjom egzaminacyjnym, utworzonym przy innych Dyrekcyjach Lasów Państwowych.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym z urzędu jest Dyrektor Lasów Państwowych lub jego zastępca i dwóch komisarzy egzaminacyjnych. Zastępcę przewodniczącego oraz komisarzy egzaminacyjnych powołuje na okres dwóch lat Minister Rolnictwa na wniosek Dyrektora Lasów Państwowych z pośród podległych sobie urzędników.

Jeden z komisarzy egzaminacyjnych, wchodzących w skład komisji, winien zajmować stanowisko I-ej kategorii służby techniczno-leśnej w administracji lasów państwowych, drugi — posiadać ukończone wykształcenie prawnicze.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 9. Egzamin jest ustny.

Przedmiotem egzaminu jest:

- a) ogólna znajomość ustawy konstytucyjnej, ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych oraz przepisów o państwowej służbie cywilnej;
- b) znajomość niezbędnych do pełnienia służby przepisów z zakresu leśnictwa i łowiectwa oraz dokładna znajomość instrukcji służbowych;
- c) dokładna znajomość przepisów rachunkowo-kasowych, obowiązujących w administracji lasów państwowych.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim szczególną uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących przepisów.

Egzamin odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 10. Wynik egzaminu oznacza się według jednego z następujących stopni: „bardzo dobrze”, „dobrze”, „dostatecznie” i „niedostatecznie”.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja wyznacza termin jego powtórzenia. Termin ten może być krótszy, aniżeli trzy miesiące, nie dłuższy zaś niż rok.

W razie ponownego, niedostatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno i kandydat nie może być mianowany urzędnikiem w służbie leśnej ochronnej i technicznej.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne.

Egzaminatorzy głosują według kolejności, w jakiej egzaminowali, poczem ostatni oddaje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu, ocenę odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi kandydat otrzymuje świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według załączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji lub jego zastępcę i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią Dyrekcji Lasów Państwowych.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę poza siedzibą komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. W wypadkach wyjątkowych Minister Rolnictwa ma prawo dopuścić kandydata do egzaminu bez odbycia służby przygotowawczej w części lub w całości.

§ 15. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów może na wniosek Ministra Rolnictwa zwolnić poszczególnych kandydatów w części lub w całości od egzaminu, przepisanego w niniejszym rozporządzeniu.

§ 16. Urzędnik mianowany do odwołania (prowizorycznie) lub pracownik kontraktowy na wypadek zamiaru zamianowania go z zastrzeżeniem usuwalności, stosownie do § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) winien poddać się egzaminowi według postanowień niniejszego rozporządzenia po przesłużeniu okresu czasu, jaki jest określony dla służby przygotowawczej, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 14 lub 15 niniejszego rozporządzenia.

Urzędnik mianowany do odwołania (prowizorycznie) lub pracownik kontraktowy, który złoży egzamin stosownie do ustępu poprzedniego, lecz nie czyni zadość warunkom określonym w punkcie c) § 2 niniejszego rozporządzenia lub nie zostanie zwolniony od wymaganego poziomu wykształcenia stosownie do art. 11 ustępu ostatniego ustawy o państwowej służbie cywilnej lub w czasie przejściowym — art. 115 ustępu pierwszego tejsze ustawy, może być dopuszczony do zajmowania stanowisk w służbie leśnej ochronnej i technicznej w leśnictwach dopiero wówczas, gdy ukończy szkołę dla leśniczych państwowych lub złoży egzamin jako eksternista w tejsze szkole.

§ 17. Z pośród urzędników leśnych mianowanych do odwołania (prowizorycznie) i pracowników kontraktowych, zajmujących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stanowiska III kategorii, a mających być mianowanymi z zastrzeżeniem usuwalności stosownie do § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 1079) zwolnieni są od obowiązku składania egzaminu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu następujący:

- a) którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na stanowiskach funkcjonariuszów leśnych w służbie
- b. państw zaborczych w administracji lasów państwowych lub w państwowej służbie ochrony lasów i uczynili zadość wymaganiom stawianym w tych państwach do uzyskania stałego stanowiska lub

- b) którzy złożyli z pomyślnym wynikiem egzamin na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o wykonaniu ustępu 3 art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 630), albo
- c) którzy złożyli z pomyślnym wynikiem egzamin dla leśniczych ustanowiony rozporządzeniem pruskiego Ministra Rolnictwa, Dómen i Lasów z dnia 1 października 1905 r. albo ukończyli szkołę dla leśniczych i złożyli egzamin państwowy dla pomocników służby leśnej ochronnej i technicznej, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 3 lutego 1903 r. (austr. Dz. U. P. Nr. 30) albo
- d) którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ukończyli co najmniej 3 lata służby państwowej polskiej w administracji lasów państwowych lub państwowej służby ochrony lasów, mają co najmniej dobrą kwalifikację i odpowiadają warunkom, wyszczególnionym w pkt. c) § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy wydane w sprawie uregulowanej w niniejszym rozporządzeniu.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (poz. 451).

Nr. prot. egz.

Ś W I A D E C T W O.

Pan
 (charakter służbowy)
 poddał się w dniach
 na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 451) egzaminowi dla kandydatów na stanowiska III kategorii służby leśnej ochronnej i technicznej w Dyrekcjach Lasów Państwowych i nadleśnictwach i złożył go z wynikiem:

..... dnia 192..... r.
 (miejscowość)

Pieczęć

Komisja Egzaminacyjna
 przy
 Dyrekcji Lasów Państwowych
 w

Przewodniczący Komisji

Komisarze egzaminacyjni:

452.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 marca 1928 r.

o zmianach terytorjalnych gmin wiejskich na obszarze województwa poleskiego.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Łyszczycy w powiecie brzeskim znosi się, a terytorjum jej włącza się w całości do gminy Motykały w tymże powiecie.

§ 2. Gminę wiejską Połowce w powiecie brzeskim znosi się. Należące do zniesionej gminy miejscowości — wsie: Chlewiszcze, Hola, Piszczatka-Połowiecka, Połowce, Suchodół, Stawiszcze, Terechy, Wólka Terechowska, Zubacze oraz kolonję Zojkówka włącza się do gminy Wierzchowice; pozostałe zaś miejscowości włącza się do gminy Wysokie Litewskie w tymże powiecie.

§ 3. Gminę wiejską Przyborowo w powiecie brzeskim znosi się, a cały jej obszar włącza się w całości do gminy Domaczów w tymże powiecie.

§ 4. Gminę wiejską Radwanicze w powiecie brzeskim znosi się, a terytorjum jej włącza się w całości do gminy Kamienica Żyrowicka w tymże powiecie.

§ 5. Gminę wiejską Wojska w powiecie brzeskim znosi się. Należące do zniesionej gminy miejscowości — wsie: Gołończone, Hancewicze, Hołowczyce, Horodyszczce, Lubaszki, Ogrodniki, Przechody, Robianka, Stańkowicze, folwark Horodyszczce oraz osadę Bogacze włącza się do gminy Dmitrowicze, zaś pozostałe miejscowości włącza się do gminy Ratajczyce w tymże powiecie.

§ 6. Gminę wiejską Życin w powiecie brzeskim znosi się, a obszar jej włącza się w całości do gminy Kamieniec Litewski w tymże powiecie.

§ 7. Gminę wiejską Imienin w powiecie drohiczyńskim znosi się. Należące do zniesionej gminy wsie: Okropne, Osowlany i Skrypele włącza się do gminy Chomsk, zaś pozostałe miejscowości włącza się do gminy Braszewicze w tymże powiecie.

§ 8. Gminę wiejską Woławel w powiecie drohiczyńskim znosi się, a cały obszar zniesionej gminy włącza się do gminy Braszewicze w tymże powiecie.

§ 9. Gminę wiejską Worocewicze w powiecie drohiczyńskim znosi się. Należące do zniesionej gminy miejscowości — wsie: Horbacha, Huta, Krystynów oraz folwarki: Huta, Krystynów, Ostrówki i kolonję Huta włącza się do gminy Osowce; wsie: Hutowo, Jakóbowo (Jakowlewo), Ogdemier włącza